

Полска лисича опашка - *Alopecurus myosuroides* Huds.

Автор(и): Растителна защита
Дата: 13.11.2018 Брой: 11/2018

Стъблата са изправени и по-рядко полегнали, единични или с 3-10 братя, с височина 50-90 см. Листата са плоски, ланцетни, с набраздена и гола петура. Влагалището отдолу нагоре е слабо грапаво, при горните листа леко подуто. Езикето е тънко и назъбено, без ушички. Съцветието е тесен и цилиндричен светлозелен лъжлив клас, заострен на върха, с 1-2 класчета. Класчетата са едноцветни, продълговато елиптични, светлозелени до лилави. Плевите са една или две, сраснали най-малко до средата си, със съвършено къси сребристобели реснички само по средния си гръбен ръб, като долната цветна плева има дълъг осил, прикрепен към основата ѝ. Зърното е сплеснато, продълговато яйцевидно, лимоненожълто. Поници: първият лист е различно дълъг и заострен на върха, а вторият е по-къс. Колеоптилът в основата си е светлорозов, а нагоре - бял.

Размножава се със семена, които покълнват през март - април при температура 10-12°C. Образуваните растения изкласяват едновременно с културното растение. Брати слабо. При разредени посеви проявява по-силна братимост - до 10-12 братя в туфа. Цъфти и плодоноси от май до юли. Едно растение образува средно 620 (до 9300) семена. Те се разсейват в почвата, а част от тях остават в посевния материал. Видът е топлолюбив. образува неотенични растения. Издържа на пролетни засушавания или на образувана почвена кора след силни пролетни валежи.

Полската лисича опашка заплевелява зимните житни култури със слята повърхност, окопните култури, много силно старите люцерни, детелини, еспарзета, тревни смеси, лозя и овощни градини. Развива се върху всички типове почви. В нашата страна е разпространен в равнинните части и до 600 м надморска височина.

Намира приложение като фуражно растение, особено в южните райони на страната, където е компонент в детелиновите естествени тревостои.